

КНИЖКА ПЪРВА

1932-1933

ГОДИНА XXVIII

ЕСЕНЬ

Бавно, бавно, съ гракъ печалень
Хвъркатъ птици ято,
Намъ изпращатъ викъ прощалень
Жерави крилати.

Татъкъ по треви се стеле
Паяжина катъ коса
И блести сега по нея
Нанизъ бисерна роса.

Есень, есень иде! Ето,
Гледайте, другари;
Нацъвтѣха по полето
Модри минзухари.

Мина лѣтото щастливо,
Сякашъ бѣше нѣкой сънь.
Чуйте, бий камбана живо
За училище е звънь ...

Емануилъ п. Димитровъ

